

Za 6. knjigo smo društvenikom namenili: „Domači živinozdravnik“, ki ga je spisal priljubljeni in izkušeni živinozdravnik g. Fr. Dular v Beljaku ter je ustregel s tem večkrat izrečenim željam slovenskih gospodarjev. Knjiga bode imela tudi mnogo podob, ki bodo spis pojasnjevale, in domačo lekarno, v kateri bodo navedena za prvo in hitro pomoč najbolj potrebna zdravila.

Koncem še izrekamo prijazno prošnjo do čč. gg. poverjenikov, naj blagovolijo vpisovalne pôle, kar najbolj mogoče, ob nastavljenem obroku, do dne 5. marca dpošiljati, da prej ko prej izvemo, koliko izvodov posameznih knjig da je treba tiskati in se izognemo nepotrebnih stroškov.

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Po končanej svečanosti v Solnogradu so naši gostje od vseh strani po raznih potih prihajali domu ter nam razlagali vse posameznosti, katere smo javili.

Novi knez sami pa so se morali vrniti na Dunaj, da so se tamo poklonili presvitlemu cesarju, a tudi zbog tega, da kot dobri hišnik dajo račun od svojega hiševanja ter ga izročé v redu svojemu nasledniku.

To so bili dolgi dnevi, ko smo čakali na novega škofa. Kedad nam jih bo ljubi Bog pač že dal? Še le dne 13. novembra smo za gotovo izvedeli, da jih smemo v Mariboru pričakovati.

Ali kakor že nekđaj matere mladega Tobije ni več trpelo doma, ampak je hitela nasproti svojemu sinu, ko se je vračal, tako je tudi ljubezen lavantinske cerkve poslala nasproti svojemu najljubšemu sinu, in sedaj svojemu višjemu pastirju, dva čč. gg. stolna korarja, ki sta kneza v glavnem mestu Štajarskem sprejela, kjer so se toliko mudili, da so se ces. kr. namestniku spodobno oglasili.

Na meji škofije so č. g. dekan Jareninski in duhovniki njegove dekanije oveselili škofa. Naglič sicer brzo vozi in nikjer dolgo ne postoji; a kljubu temu takrat v Spielfeldu rado vedno posluša in mirno počaka, dočim prijazni pozdrav iz ljubeznjivih ust našega Jareninskega dekana ne izteče do zadnje besedice.

Zdaj pa naglič tem hitreje potegne, in ko prisopiha iz Leitersberskega predora, pokajo na piramidi možnarji, da se je zemlja tresla.

V Mariboru na kolodvoru je sprejem prav srčen. Prisotni so stolni kapitol in mnogo svetnih in redovnih duhovnikov, ces. kr. namestnijski svetovalec baron Hein, oba okrajna ces. kr. sodnika, mestni župan in podžupan, namestnik deželnega glavarja dr. Rađaj, dr. Dominkuš in več drugih odličnih narodnjakov, ravnatelj srednjih šol, nadravnatelj kaznilnice,

nekolico katoliških imenitnih gospâ in velika množica ljudstva. Za vsacega so milostni knez imeli prijazno besedo.

Po pozdravu je dolga red ličnih vozov drdrala po mestu, ki je mnogo raznobarnih bander razobesilo, v stolno cerkev, kjer je bil sv. blagoslov s presv. rešnjim Telesom. Glavno in stolno mesto naše škofije tedaj ni zmoglo ne enega slavoloka za svojega novega škofa? Toda kar je mesto zamudilo, to bodo popravile župnije in vasi, kedar bodo Premilostni hodili birnovat.

V škofijskem hramu pred stopnjicami je kneza pričakovalo nekoliko venčanih belih deklic pod vodstvom šolskih sester. Najmanjša med njimi knezu srčno zapré pot in jih pozdravi s prijazno besedo. Da-si deklica ni bila veliko dolžja, kakor prst, je vendar krepko govorila, kakor bi velika bila, da se je njeni zvonček daleč okoli razlegal. Škof so jo za to blagoslovili ter jej podarili molitvene bukvice, skorej da tako velike, kakor je ona.

K malemu obedu po prihodu je bil povabljen stolni kapitol, in so bili tudi prisotni oče prečastnega kneza, ki so še prav trdnega zdravja in so bili ta dan — seveda — tudi veselega lica in srca. Milostni novi škof so ljubega očeta prijazno karali ter rekli: „Ali vam nisem pisal, da bi si dali mir in da bi lepo doma ostali, pa me niste vbogali“. Oče se niso prav nič zagovarjali, a nek drugi gospod, ki vsak čas pravo pogodijo, so rekli: „Še nisem v katekizmu našel, da bi bilo kje zapisano, da bi moral oče sina ubogati“. Kar nas je bilo prisotnih, smo radi pritrdili tem besedam. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Slepe miši.

Marsikatera žival živi na svetu, kateri človek ni prijatelj, najbolj za to, ker je zunanje truplo živali malo lepo ali pa ji ne ve prave koristi. Tako se gabi človeku do krapavice, ki šepa po zemlji, pa tudi do slepe miši ali netopirja. Vse eno pa ste obe živali prav koristni in veliki prijateljici gospodarju, izlasti še vrtnarju.

Netopir živi le o mrčesih, ki lazijo po noči okoli, o nočnih metaljih, ki zalegajo jezera gosenic, o kebrih, ki so za mlado cvetje v spomladi toliko nevarni. Vsled tega ne kaže pobijati niti krapavic niti netopirjev, ampak pustimo jih pri miru, če nam tdi niso po godu. To velja posebno v spomladi in več ali manj tudi v poletji.

Sejmovi. Dne 24. februvarija v Arveži, v Kozjem, v Ločah, v Laškem trgu, v Slov. Bistrici in v Rogaci. Dne 25. febr. v Ljutomeru. Dne 27. febr. v Imenem. Dne 28. febr. v Sočtanji.